

آنجی سیج
ترجمہ ی مہرداد مہدویان

سیپتیموس ہیپ: افسون

فهرست

- ۱۳ / درباره‌ی نویسنده
۱۵ / چیزی در برف
۲۳ / سارا و سیلاس
۳۶ / سرپرست اعلا
۴۹ / ماریسا اوراسترند
۶۱ / در خانه‌ی هیپ‌ها
۶۶ / به طرف برج
۸۳ / برج جادوگرها
۹۶ / شوت زباله
۱۰۵ / چایخانه‌ی سالی مالین
۱۱۶ / شکارچی
۱۲۵ / ردپا
۱۳۵ / موریل
۱۴۱ / تعقیب و گریز
۱۵۱ / جوی عمیق

۳۶۷ / پیغامی برای مارسیا
۳۷۷ / بازگشت موش پیغام‌رسان
۳۸۷ / آب شدن بزرگ یخ‌ها
۴۰۵ / ببین و مراقب باش
۴۱۳ / کمینگاه
۴۲۵ / برگشتن به سطح زمین
۴۳۳ / خشک شده
۴۴۳ / آب بینی
۴۵۵ / باز شدن
۴۶۷ / قرار ملاقات
۴۷۵ / ملاقات
۴۸۷ / کشتی انتقام
۵۰۵ / توفان
۵۱۷ / کشتی اژدها
۵۳۳ / به طرف دریا

۱۶۳ / نیمه‌شب در ساحل
۱۸۵ / بوگارت
۱۹۹ / آلترب به تنهایی
۲۰۹ / کلبه‌ی نگهبان
۲۱۹ / عمه زلدا
۲۳۳ / پسر ۴۱۲
۲۴۳ / موش موشک
۲۶۵ / جادو
۲۷۹ / یک جفت بال
۲۹۳ / حشرات محافظ
۳۰۳ / جادوگرهای وندرون
۳۱۱ / جشن شب چله
۳۲۹ / سفر استنلی
۳۴۱ / یخ‌بندان بزرگ
۳۵۵ / موش‌ها و پیتون‌ها

-
- ۵۴۷ / جزر
۵۵۹ / میهمان
۵۶۹ / کارآموز
۵۸۱ / میهمانی شام کارآموز
۵۹۵ / سیپتیموس هیپ
۶۰۱ / چیزی که عمه زلدا در برکه‌ی آغل مرغابی‌ها دید
۶۰۵ / و بعد؛ چه اتفاقی افتاد برای...

چیزی در برف

برف می‌بارید. سیلاس هیپ^۱ شنلش را خوب دور خودش پیچید. راه درازی را از جنگل تا آن‌جا آمده بود و حالا هم سرما تا مغز استخوانش نفوذ کرده بود. ولی باز جای شکرش باقی بود که علف‌ها توی جیبش بودند؛ علف‌هایی که گلن^۲، زن فیزیک‌شناس، برای نوزاد پسر و نورسیده‌اش سیپتیموس^۳، به او داده بود. سیپتیموس آن روز صبح به دنیا آمده بود. سیلاس به قلعه نزدیک‌تر شد. حالا می‌توانست از بین درخت‌ها، نورهایی را که چشمک می‌زدند، ببیند. خانه‌های بلند و باریک پشت دیوار، به هم چسبیده بودند. پشت پنجره‌ها شمع روشن بود. آن شب، شب چله بود و باید شمع‌ها برای دور کردن تاریکی تا نزدیکی‌های صبح روشن می‌ماندند. سیلاس همیشه دوست داشت از این مسیر به قلعه برود. او در طول روز از جنگل نمی‌ترسید و از این قدم زدن

1. Silas Heap

2. Galen

3. Septimus

لذت بخش در مسیر باریک خوشش می آمد؛ مسیر باریکی که کیلومترها بین درخت های پرپشت، پیچ و تاب می خورد. تقریباً به لبه ی جنگل رسید و درخت های بلند و تنومند کم کم محو شدند. مسیر به طرف پایین دره می رفت و حالا سیلاس از آن بالا تمام قلعه را می دید؛ قلعه ای که رو به رویش قد علم کرده بود. دیوار قدیمی، رود عریض و پیچ در پیچی را بغل می کرد و دور انبوه خانه های تو در تو، پیچ و تاب می خورد. همه ی خانه ها رنگ شان شاد و روشن بود و آن هایی که رو به غرب بودند، انگار گر گرفته بودند؛ چون آخرین اشعه های خورشید زمستانی روی شان می تابید و پنجره ها هم نور را منعکس می کردند.

قلعه از اول قلعه نبود. فقط دهکده ی کوچکی بود نزدیک جنگل. برای همین هم اهالی قلعه این دیوار بلند سنگی را ساختند تا جلوی حمله ی گرگ ها و جادوگرها را بگیرند و جلوی ساحرها را که جز دزدیدن گوسفنداها، مرغ ها و گاهی هم بچه ها به چیز دیگری فکر نمی کردند. کم کم خانه ها تعدادشان بیش تر شد، دیوار طولانی تر شد و مردم برای این که احساس آرامش بیش تری بکنند، خندق عمیقی را جلوی قلعه کردند. کم کم صنعتگرهای ماهر از دهکده های دیگر به آن جا کشیده شدند. دهکده بزرگ و بزرگ تر شد و جای اهالی دهکده تنگ شد. پس کسی تصمیم گرفت خانه های تو در تو را بسازد. سیلاس، سارا^۱ و

پسرایش در خانه های تو در تو زندگی می کردند. خانه های تو در تو، ساختمان سنگی و عظیم الجثه ای بود که کنار رود قد علم کرده بود. ساختمان پنج کیلومتر کنار رود و باز داخل قلعه امتداد داشت و محلی پرسر و صدا و شلوغ بود؛ محلی پر از دالان، اتاق، کارخانه های کوچک، مدرسه و مغازه هایی که کنار اتاق هایی خانوادگی قرار داشتند، باغ های سقفی کوچک و حتی یک تئاتر. آن جا همیشه می شد کسی را برای صحبت پیدا کرد و بچه ها هم بدون هم بازی نمی ماندند.

خورشید زمستانی پشت دیوارهای قصر پایین رفت و سیلاس سرعتش را زیادتر کرد. باید از دروازه می گذشت؛ قبل از این که شب می شد و پل متحرک دروازه ی شمالی را بالا می کشیدند و قفل می کردند. سیلاس در این لحظه ی به خصوص چیزی را کنارش حس کرد؛ چیزی زنده، تقریباً زنده. حس می کرد قلب انسان کوچکی در نزدیکی اش می تپد. او جادوگری معمولی بود و فقط می توانست چیزها را حس کند. و چون جادوگر معمولی خوبی هم نبود، باید روی آن ها تمرکز می کرد. برف هم چنان می بارید که آرام ایستاد. جای پاهایش تقریباً حالا پر شده بودند. صدایی شنید: یک فین فین، ناله و شاید صدای نفس کشیدنی کوتاه؟ مطمئن نبود.

زیر بوته ای در کنار مسیر، بقچه ای بود. سیلاس بقچه را برداشت و با ناباوری متوجه شد که به چشم های غمگین نوزاد کوچکی زل زده است.